

FÖRORD

Framtiden har en egenhet: den börjar om ideligen.

Texterna i den här samlingen kulturartiklar har sett flera framtider komma och gå. En uppgift för tidskrifter och skribenter, att följa skiftena, övergångarna, de felslagna förhoppningarna. När jag bläddrar tillbaka ser jag det facit som saknades när de skrevs. Och det kan förstås inte vara annorlunda – själva ordet betyder ju det som har hänt, det som har blivit gjort. Vad är det vi inte ser, medan det pågår? Var finns den kritiska punkten utanför vårt system av självklarheter, som gör det möjligt för oss att ifrågasätta dem?

Gott är det att i all denna närsynthet få lyssna till rösten av en man som bär nästan hela förra århundradet i sin kropp och sitt författarskap: Czeslaw Milosz. Nästan på tröskeln till det nya millenniet mötte jag honom i Stockholm för ett långt samtal, vintern 1998. När vi träffades var han 89 år.

Han inleder den här boken som fått titeln *Texter – där en annan röst kan höras*. I det oskrivna, det ännu ohörda i skiftena mot nya tider, kan läsaren hämta tillförsikt ur denne författares förundran inför att finnas till.

Ur hans förbund med det jordiska kommer hans credo: ”Fruktansvärd blir människans ensamhet om Gud inte dansar, inte dricker vin. Och inte dör på korset.”